

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **Pol'ovnícke združenie Nové Mesto nad Váhom I**, so sídlom Karpatská 27, Nové Mesto nad Váhom, *právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Geško, Hulín a partneri, s.r.o., za ktorú koná JUDr. Richard Hulín, so sídlom Velehradská 33, Bratislava, adresa na doručovanie Lubinská 3, Bratislava*, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Trenčíne**, so sídlom Námestie sv. Anny 7, Trenčín, za účasti: 1/ PASIA spol. s r.o., so sídlom Ľ. Podjavorinskej 2513/3A, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 31 422 900, 2/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, odštepny závod Trenčín, Hodžova 38, *právne zastúpený Mgr. Xéniou Tobolkovou Jarošovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie Hasičská 3, Trenčín*, 3/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/00325-10, zo dňa 12. decembra 2008, na odvolanie žalovaného a účastníka v 1/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/25/2009-90 zo dňa 29. júna 2010, v spojení s opravným uznesením č. k. 13S/25/2009 - 134 zo dňa 27. septembra 2011, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/25/2009-90 zo dňa 29. júna 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 13S/25/2009 - 134 zo dňa 27. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 132,97 € k rukám právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Krajský súd v Trenčíne (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) v záhlaví uvedené rozhodnutie, ktorým žalovaný, na odvolanie účastníka správneho konania PASIA spol. s r.o., zmenil podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Novom Meste nad Váhom číslo 2008/00024 zo dňa 23. júla 2008 (ďalej aj ako „prvostupňové správne rozhodnutie“) tak, že v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov účinného do 1. septembra 2009 (ďalej len ako „zákon č. 23/1962 Zb.“ alebo „zákon o poľovníctve“) schválil zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri PASIA – Nové Mesto nad Váhom uzavretú medzi Slovenským pozemkovým fondom ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou PASIA spol. s r.o. ako nájomcom zo dňa 6. apríla 2007 a súčasne aj zmluvu o nájme uzavretú medzi: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou PASIA spol. s r.o. ako nájomcom zo dňa 8. októbra 2007. Žalovaný svojím rozhodnutím zároveň určil odplatu za výkon práva poľovníctva vlastníkom a správcom poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA – Nové Mesto nad Váhom podľa sadzobníka na výpočet nájomného za poľovné pozemky tvoriaceho prílohu k zákonu č. 99/1993 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 23/1962 Zb. a to za 1 ha poľovného pozemku sumu 10,--Sk s tým, že odplatu – nájomné je nájomca PASIA spol. s r.o. povinný uhradiť vlastníkom poľovných pozemkov každoročne za 12 kalendárnych mesiacov až do zániku zmluvy. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 66 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 722,27 € pozostávajúcu z odmeny za 4 úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia v roku 2008 v sume 125,45 € s DPH (105,42 + 19 % DPH

podľa § 11 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. účinnej do 31. mája 2009) + režijný paušál 7,52 € s DPH (6,30 € + 19 % DPH), za podanie žaloby dňa 20. februára 2009 v sume 125,45 € s DPH + režijný paušál 7,52 €, za podanie odvolania proti uzneseniu o zastavení konania dňa 21. septembra 2009 v sume 137,92 € s DPH (115,90 € + 19 % DPH) + režijný paušál 8,27 € (6,95 € + 19 % DPH) a za účasť na pojednávaní dňa 29. júna 2010 v sume 143,07 € s DPH (120,23 € + 19 % DPH) + režijný paušál 8,58 € (7,21 € + 19 % DPH), ďalej z náhrady cestovných nákladov v sume 87,08 € s DPH (73,05 € + 19 % DPH) a z náhrady za stratu času v sume 71,41 € (60,01 s 19 % DPH).

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolávajúc sa na ustanovenia § 14 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1, článok 1 a článok 2 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve konštatoval, že v prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či správne orgány postupovali v súlade so zákonom, ak o žiadosti spoločnosti PASIA spol. s r.o. vo veci schválenia zmlúv o výkone práva nájmu konali len s účastníkmi zmlúv (nájomcom a prenajímateľmi) a nepribrali do správneho konania žalobcu, ktorý je vlastníkom pozemkov, ktoré sú súčasťou poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA a ktorý tiež podal žiadosť o schválenie nájomných zmlúv o výkone práva poľovníctva. V tejto súvislosti uviedol, že vymedzenie účastníkov konania vo veciach využitia práva poľovníctva podľa tretej časti zákona č. 23/1962 Zb. neupravovalo ani usmernenie Ministerstva pôdohospodárstva SR z 23. augusta 2005, na ktoré na pojednávaní poukázal žalobca dodajúc, že išlo o správny akt ústredného orgánu štátnej správy, ktorý usmerňoval orgány štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva v konaniach o uznaní poľovného revíru. Nestotožniac sa s názorom Krajskej prokuratúry v Trenčíne, že správne orgány postupovali v rozpore so zákonom, ak vo veci schvaľovania nájomných zmlúv o výkone práva poľovníctva nekonali so všetkými vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA, teda aj s tými, ktorých pobyt nebol známy alebo ktorí svoje práva podľa zákona o poľovníctve neuplatnili uviedol, že práva týchto vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA vykonával zo zákona Slovenský pozemkový fond, ak išlo o poľnohospodárske pozemky a Lesy SR, š.p. vykonávali vlastnícke práva štátu k lesným pozemkom, doplniac zároveň, že opačný názor by bol v rozpore s účelom zákona o poľovníctve, ktorý v tretej časti upravoval využitie práva poľovníctva. Poukázal na to, že v prejednávanej veci došlo k zmene situácie po tom, ako žalobca doručil dňa 29. mája 2008 správne orgánu 1. stupňa žiadosť o schválenie nájomných zmlúv na výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri PASIA, pričom z tejto žiadosti vyplývalo, že vlastníci poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA a to M. K., H. K., Ing. K. K., Ing. L. K.,

D. P. a M. K. uzavreli so žalobcom zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva a preto mal za to, že keďže si títo vlastníci – prenajímatelia uplatnili práva podľa zákona o poľovníctve, ich práva ako vlastníkov poľovných pozemkov už zo zákona nevykonával Slovenský pozemkový fond dodajúc, že z uvedeného dôvodu správne orgány nepostupovali v súlade so zákonom (§ 14 ods. 1 správneho poriadku), ak v ďalšom konaní nekonali so všetkými účastníkmi, ktorí si uplatnili práva podľa zákona o poľovníctve a rovnako tiež so žalobcom, nakoľko rozhodnutím správneho orgánu môže byť priamo dotknutý. Záverom uviedol, že keďže žalobca v žalobe nenamietal nezákonnosť rozhodnutia o odplate za nájom výkonu práva poľovníctva, neprihliadol na tvrdenie Krajskej prokuratúry v Trenčíne, že napadnuté rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, keďže v konaní žalovaného bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia.

Rozsudok krajského súdu napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný domáhajúc sa zrušenia napadnutého uznesenia (správne sa mal domáhať zrušenia napadnutého rozsudku) a vrátenia veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd nemal preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže žalobca pred nadobudnutím jeho právoplatnosti nevyčerpal riadne opravné prostriedky a preto neboli splnené podmienky v zmysle § 247 a nasl. OSP. V dôvodoch odvolania ďalej uviedol, že zákon č. 23/1962 Zb. nevymedzoval účastníkov konania vo veciach využitia práva poľovníctva a preto okruh účastníkov konania správny orgán zisťuje jednak zo zmluvy a tiež z rozhodnutia o uznaní poľovného revíru, ktoré predchádza konaniu o schvaľovaní zmluvy. Ďalej dôvodil, že každý účastník konania, ktorý si myslí, že sa koná o jeho právach a jeho práva môžu byť rozhodnutím dotknuté sa môže v konaní prihlásiť dodajúc, že nakoľko žalobca sa ako vlastník poľovných pozemkov zapísaných na liste vlastníctve č. 3383, v katastrálnom území Nové Mesto nad Váhom v priebehu prvostupňového, ani druhostupňového konania aktívne neprihlásil za účastníka konania vo veci schvaľovania zmluvy pre nájomcu PASIA spol. s r.o., zastupoval ho v tomto konaní Slovenský pozemkový fond. Poukázal ďalej na to, že pokiaľ krajský súd vyslovil názor, že žalovaný mal ako s účastníkmi konať aj s M. K., H. K., Ing. K. K., Ing. Ľ. K., D. P. a M. K., vyslovil tento názor nad rámec žaloby argumentujúc tým, že v žalobe sa M. K. a spol. nedomáhajú svojich práv, resp. M. K. a spol.

nepodali žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia a keďže konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, súd nemôže z vlastnej iniciatívy rozširovať medze žaloby a prípadne vyhľadávať možné vady napadnutého rozhodnutia či postupu správneho orgánu. Taktiež namietal postup krajského súdu, ktorý mu podľa § 250b ods. 2 OSP uložil, aby doručil žalobcovi ako opomenutému účastníkovi konania rozhodnutie, pričom v tejto súvislosti mu vytkol, že nedostatočne overoval správnosť tvrdenia žalobcu, že je účastníkom konania ako vlastník poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA Nové Mesto nad Váhom argumentujúc tým, že žalobca predložil len list vlastníctva č. 3383, podľa ktorého je vlastníkom parc. KNC č. 6032/4 (ostatné plochy), parc. KNC č. 6032/8 (ostatné plochy), parc. KNC č. 6032/9 (ostatné plochy), parc. KNE č. 1142 (lesné pozemky) a parc. KNE č. 1143 (lesné pozemky), k.ú. Nové Mesto nad Váhom. Poukazujúc na to, že podľa rozhodnutia Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom číslo 97/03832-009 zo dňa 5. septembra 1997, ktorým bol poľovný revír uznaný, je celková výmera druhu pozemku – ostatná plocha v poľovnom revíri spolu 162,5437 ha, avšak podľa Úhrnného prehľadu hodnôt druhov pozemkov vedeného správou katastra, výmera všetkých pozemkov s druhom kultúry – ostatná plocha v k.ú. Nové Mesto nad Váhom je 389,9215 ha, odôvodňoval svoj postoj, že krajský súd len na základe predloženého listu vlastníctva nemohol jednoznačne konštatovať skutočnosť, že vyššie uvedené pozemky sú súčasťou poľovného revíru. V tejto súvislosti poukázal na to, že v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru absentujú čísla parciel poľovných pozemkov, z ktorých je poľovný revír zložený a preto ani orgán štátnej správy poľovníctva bez ďalších podkladov ako je napr. kópia z katastrálnej mapy nevie zodpovedať otázku, či poľovný pozemok je v poľovnom revíri. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal za to, že krajský súd vo svojom postupe nezohľadnil nesplnenie podmienok na preskúmanie rozhodnutia, resp. nevykonal potrebné preukazné zistenia a preto nespochybniteľne neposúdil postavenie žalobcu ako účastníka konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie aj účastník (na strane žalovaného) v 1/ rade PASIA spol. s r.o., ktorý po zhrnutí genézy správneho konania vytkol prvostupňovému súdu, že sa mal vysporiadať s otázkou dodatočných podaní na správny orgán, ako aj s otázkou, či pozemky navrhovateľov (správne malo byť uvedené žalobcu) sú v uznanom poľovnom revíri a či sú v takej výmere, že majú za následok zrušenie rozhodnutia, ktorým bola schválená nadpolovičná výmera zmlúv vlastníkov pozemkov. Taktiež poukázal na to, že Obvodnému lesnému úradu musel preukázať akou výmerou poľovných pozemkov v uznanom poľovnom revíri disponuje. Na základe týchto skutočností

mal za to, že napadnutý rozsudok krajského súdu nebol vydaný na základe objektívneho posúdenia stavu veci, dodajúc, že krajský súd vôbec nezohľadnil fakt, že vydanie prvostupňového rozhodnutia trvalo správne orgánu skoro rok, a preto ho žiadal zrušiť.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania v sume 132,97 € (za 1 úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu v sume 125,45 € s DPH + režijný paušál v sume 7,52 € s DPH). K dôvodom odvolania, ktorými žalovaný poukazoval na vady konania, konkrétne, že krajský súd „*nemal preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože žalobca pred nadobudnutím jeho právoplatnosti nevyčerpal riadne opravné prostriedky a tak neboli splnené podmienky v zmysle § 247 O.s.p.*“ uviedol, že žalovaný neodôvodnil, na základe akých skutočností prišiel k záveru, že nevyčerpal riadne opravné prostriedky zdôrazniac, že mu nebolo riadne doručené ani prvostupňové ani druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu a preto nemal možnosť proti týmto rozhodnutiam podávať odvolania, navyiac, proti prvostupňovému rozhodnutiu by odvolanie ani nepodal, pretože bolo v jeho prospech (túto skutočnosť uviedol aj v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu č. k. 13S/25/2009-44 zo dňa 25. augusta 2009) a proti rozhodnutiu správneho orgánu druhého stupňa (žalovaného) odvolanie podať nemohol, keďže ako druhoінстанčné rozhodnutie nemohlo byť napadnuté riadnym opravným prostriedkom. Z týchto dôvodov preto podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Stotožniac sa s postupom prvostupňového súdu, ktorý vzniknutú situáciu vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku považoval za správne jeho právne aj skutkové posúdenie veci smerujúce k záveru, že správne orgány nepostupovali v súlade so zákonom, ak v ďalšom konaní nekonali so všetkými účastníkmi podľa § 14 správneho poriadku. Rovnako nesúhlasil s názorom žalovaného, ktorým vytkol krajskému súdu, že „*mal ako s účastníkmi konať aj s M. K., H. K., Ing. K. K., Ing. L. K., D. P. a M. K. a to z dôvodu, že sa nedomáhali svojich práv žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia*“ argumentujúc tým, že prvostupňový súd vychádzal len zo záveru, že správne orgány nekonali s tými subjektmi, s ktorými konať mali (t.j. s tými, ktorí si uplatnili práva podľa zákona o poľovníctve). K námietke, ktorou žalovaný poukazoval, že krajský súd nedostatočne posúdil dôvodnosť postavenia žalobcu ako opomenutého účastníka v správnom konaní uviedol, že pokiaľ žalovaný odôvodňoval túto výhradu tým, že „*...v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru absentujú čísla parciel poľovných pozemkov, z ktorých je poľovný revír zložený, a preto ani orgán štátnej správy poľovníctva*

bez ďalších podkladov ako napr. kópia z katastrálnej mapy nevie zodpovedať otázku, či poľovný pozemok je v poľovnom revíri...“ vlastne priznal, že schválil zmluvu o výkone práva poľovníctva pre spoločnosť PASIA spol. s r.o. bez toho, aby mal vedomosť o lokalizácii poľovného revíru dodajúc, že pokiaľ je to, čo tvrdí žalovaný pravda, nemôže si byť istý ani tým, či rozhodnutie o uznaní poľovného revíru bolo prijaté v súlade so zákonom, keď v ňom nie sú čísla parciel poľovných pozemkov, z ktorých je poľovný revír zložený a preto žalovaný nemôže tvrdiť, že „*nie všetky pozemky s druhom kultúry ostatná plocha boli začlenené do poľovného revíru*“. Poukázal na to, že podstatou žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bolo to, aby mohol byť účastníkom konania a aby všetky nedostatky správneho konania mohol pripomenovať a nie skutočnosť, či bol alebo nebol vlastníkom poľovných pozemkov dodajúc, že je nepochybne nesporné, že vlastníkom poľovných pozemkov je a práva poľovníctva si uplatňoval aj v mene ostatných osôb – M. K. a spol.). V súvislosti s touto odvolacou výhradou zdôraznil, že žalovaný túto námietku v konaní pred prvostupňovým súdom neuvádzal (ako aj Prehľad ÚHDP) dodajúc, že pokiaľ by žalovaný túto skutočnosť tvrdil, nemal by problém sa k nej vyjadriť, či už písomne alebo na nariadenom pojednávaní. Rovnako, odvolávajúc sa na § 205a OSP uviedol, že vykonanie navrhovaných dôkazov, resp. námietka, že súd toto dokazovanie nevykonal, nie je prípustná.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu účastníka v 1/ rade súhlasil s jeho tvrdením, že krajský súd sa mal vysporiadať s otázkou, či pozemky navrhovateľov, t.j. žalobcu sú v uznanom poľovnom revíri PASIA Nové Mesto nad Váhom doplniac, že krajský súd vo svojom postupe nevykonal potrebné preukazné zistenia, a preto nepochybniteľne neposúdil postavenie žalobcu ako účastníka konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaných odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniam žalovaného a účastníka v 1/ rade nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné hneď na úvod uviesť, že v odvolacom konaní už *nekonal* s Krajskou prokuratúrou v Trenčíne, ktorá v konaní pred prvostupňovým súdom vystupovala v postavení účastníka v 1/ rade, nakoľko Krajská prokuratúra v Trenčíne podaním zo dňa 30. novembra 2010, doručeným Krajskému súdu v Trenčíne dňa 6. decembra 2010 oznámila, že v súlade s ust. § 35 ods. 2 OSP vystupuje z uvedeného konania.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie č. 2008/00325-10, zo dňa 12. decembra 2008, ktorým žalovaný správny orgán na odvolanie účastníka správneho konania PASIA spol. s r.o., zmenil podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku prvostupňové správne rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Novom Meste nad Váhom číslo 2008/00024 zo dňa 23. júla 2008 tak, že v súlade s § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. schválil zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri PASIA – Nové Mesto nad Váhom uzavretú medzi Slovenským pozemkovým fondom ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou PASIA spol. s r.o. ako nájomcom zo dňa 6. apríla 2007 a súčasne aj zmluvu o nájme uzavretú medzi: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou PASIA spol. s r.o. ako nájomcom zo dňa 8. októbra 2007. Žalovaný svojím rozhodnutím zároveň určil odplatu za výkon práva poľovníctva vlastníkom a správcom poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA – Nové Mesto nad Váhom podľa sadzobníka na výpočet nájomného za poľovné pozemky tvoriaceho prílohu k zákonu č. 99/1993 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 23/1962 Zb., a to za 1 ha poľovného pozemku sumu 10,--Sk s tým, že odplatu – nájomné je nájomca PASIA spol. s r.o. povinný

uhradiť vlastníkom poľovných pozemkov každoročne za 12 kalendárnych mesiacov až do zániku zmluvy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v danom prípade bola medzi účastníkmi konania spornou predovšetkým otázka účasti v správnom konaní, konkrétne **či je, resp. mal byť žalobca** legitímnym účastníkom správneho konania v súlade s § 14 ods. 1 správneho poriadku so všetkými s týmto postavením spojenými procesnými právami a povinnosťami, ktoré správny poriadok účastníkom konania priznáva.

Najvyšší súd, posudzujúc obsah podaného odvolania žalovaného, považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že námietka, ktorou žalovaný poukazoval na to, že prvostupňový súd pred rozhodnutím, ktorým mu uložil povinnosť doručiť žalobcovi ako opomenutému účastníkovi napadnuté rozhodnutie, nedostatočne overoval správnosť tvrdenia žalobcu, že je účastníkom správneho konania ako vlastníkom poľovných pozemkov v poľovnom revíri PASIA Nové Mesto nad Váhom, **nie je opodstatnená**.

Podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Z citovaného ustanovenia správneho poriadku vyplýva, že **účastníkom konania je ten**, o koho právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach **sa má konať**, pritom nie je rozhodujúce, či sa konanie začína dispozitívnym úkonom účastníka, alebo ex offio na podnet správneho orgánu; **účastníkom konania je aj ten**, koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím správneho orgánu dotknuté, za takého sa považuje subjekt, ktorého právne postavenie môže byť po vydaní rozhodnutia iné ako pred rozhodnutím a **účastníkom konania je ďalej aj ten**, kto tvrdí, že môže byť vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach dotknutý, v danom prípade sa takýto účastník považuje za účastníka do času, kým sa na základe právoplatného rozhodnutia nepreukázalo, že účastníkom nie je.

Prvostupňový súd uznesením č. k. 13S/25/2009-32 zo dňa 3. júna 2009 uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi napadnuté rozhodnutie číslo: 2008/00325-10 zo dňa 12. decembra 2008 do 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a uznesením č. k. 13S/25/2009-39 zo dňa 29. júna 2009 uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Novom Meste nad Váhom číslo 2008/00024 zo dňa 23. júla 2008, taktiež do 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení oboch uznesení krajský súd dôvodil tým, že z podkladov pripojených v administratívnom spise žalovaného zistil, že žalovaný napadnuté rozhodnutie doručil len Slovenskému pozemkovému fondu, štátnemu podniku Lesy Slovenskej republiky a spoločnosti PASIA spol. s r.o. napriek tomu, že z listu vlastníctva č. 3383 kat. územie Nové Mesto nad Váhom je zrejmé, že žalobca je vlastníkom pozemkov, ktoré sú súčasťou poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír PASIA Nové Mesto nad Váhom, pričom táto skutočnosť musela byť žalovanému známa aj zo žiadosti žalobcu o schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva, ktorá bola doručená prvostupňovému správneému orgánu dňa 29. mája 2008.

Upriamiac pozornosť na skutočnosť, že žalobca podal žalobu, využijúc ustanovenie § 250b ods. 2 OSP, ktoré poskytuje ochranu tým účastníkom správneho konania, s ktorými správny orgán nekonal, hoci konať mal, pričom v žalobe namietal, že mu nebolo doručené napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, najvyšší súd konštatuje, že bolo v záujme žalovaného, aby už vo svojom vyjadrení k žalobe brojil argumentmi, obsiahnutými v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, proti priznaniu postavenia účastníka správneho konania žalobcovi, avšak žalovaný v tomto svojom vyjadrení, doručenom krajskému súdu dňa 9. marca 2009, **iba navrhol, aby súd žalobu, ako právne bezvýznamnú, zamietol. Z uvedeného vyjadrenia odvolaciemu súdu nepochybne vyplýva, že žalovaný bol v danom štádiu konania s nárokom žalobcu na priznanie mu postavenia účastníka správneho konania, uzrozumený.**

V tejto súvislosti najvyšší súd odkazuje aj na ustanovenie § 170 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého je súd viazaný uznesením len čo ho vyhlásil; ak nedošlo k vyhláseniu, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhotovené. Preto ak súd uznesením priznal žalobcovi postavenie účastníka správneho konania tým, že uložil žalovanému doručiť mu napadnuté rozhodnutie a rovnako tiež prvostupňové správne rozhodnutie, je týmto uznesením súd v ďalšom konaní viazaný.

Rovnako námietku žalovaného, ktorou poukazoval na skutočnosť, že prvostupňový súd nemal preskúmavať zákonnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko žalobca pred nadobudnutím jeho právoplatnosti nevyčerpal riadny opravný prostriedok a teda neboli splnené podmienky ustanovené v § 247 ods. 2 OSP, vzhľadom odvolací súd za nedôvodnú. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca po následnom doručení prvostupňového správneho rozhodnutia nemal dôvod podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, nakoľko toto bolo vydané v jeho prospech. Správne preto argumentoval tým, že keďže proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu odvolanie podať nemohol, podal žalobu o preskúmanie zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd, posudzujúc ďalej relevanciu odvolacej námietky žalovaného, ktorou poukazoval na to, že krajský súd „prekročil medze žaloby“ poznamenáva, že pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku určil okruh účastníkov správneho konania, nezaoberal sa vecou vecne a preto mu nemožno vytknúť, že by týmto prekročil medze žaloby zdôrazniac zároveň, že je úlohou súdu predostrieť správne orgánu jeho ďalší postup a to najmä v záujme zásady hospodárnosti konania, aby sa následné správne konanie neodôvodnene nepredlžovalo z dôvodu procesných pochybení správneho orgánu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/25/2009-90 zo dňa 29. júna 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 13S/25/2009-134 zo dňa 27. septembra 2011 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP, ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250 k ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v uplatnenej výške 132,97 € a to za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 1.10.2010) v sume 125,45 € s DPH + režijný paušál 7,52 € s DPH. V súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd dodáva, že žalobcovi by v odvolacom konaní prináležala odmena za 1 úkon právnej služby v sume 120,23 € + DPH (t.j. 144,28 €) a režijný paušál v sume 7,21 € + DPH (t.j. 8,65 €), avšak vzhľadom k tomu, že odvolací súd je návrhom žalobcu viazaný a nemôže ísť nad takto uplatnený nárok, priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 132,97 € v súlade s jeho návrhom. Náhradu trov odvolacieho

konania je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu (§ 149 ods. 1 OSP) v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. apríla 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth